wou ja tarkust mõõda, waid sanna kuleb, kuida sa mind õppetad, ja siis ka, kui tulleb kohhut moista, mollematte waidlejatte sanna kuleb, ja se peäle sinno walgusse sees woiks ärramoista, mis hea, mis kurri on, ja kedda sülitseks, kedda sütumaks peaks moistetama; sest kes muido woib selletsinnatse so sure rahwale õiget kohhut moista. Se Salomoni palwe olli wägga hea Issanda melest, sepärast ütles ta temma wasto: Et sa olled sesinnatse asja pallunud, ja ep olle ennesele pallunud ei pitka igga, egga ennesele pallunud rikkust, egga pallunud omma woenlaste hinge: waid olled ennesele pallunud, et sa moistakssid õigust järrele kulada: Wata, siis ollen ma so sanna järrele, teinud, wata ma ollen sulle annud ühhe targa ja moistliko südddame et enne sind ei olle so sarnast olnud, ja pärrast sind ei pea so sarnane tullema. Ja seddagi, mis sa mitte ei pallund, ollen ma sulle annud, ni hästi rikkust kui au, et ükski kunningatte seast ei pea so sarnane ollema keige so ello aia. Ja kui sa wõttad käia minno tede peäl, et sa pead mo seädmissed ja mo käsud, nenda kui so issa Dawet on käinud, siis tahhan ma so ello päwad ka pikendada. Siin näitis Jummal selgeste ülles, mis meie Issand Jesus ka nüüd ue seädusse aial tootand: Noudke Jummala riki ja temma õigust esitti, siis keik, mis siin ilmas ihho polest ial tarwis lähhäb, peab kui kauba peäle teile antama. Jummala ande on peälegi ikka rohkem, kui se tootusse sanna. Kui Salomon nüüd ülles-ärkas, wata, siis tundis ka kül, et se unnenäggo olnud, siiski olli temma melest se assi ni selge, ja ta süda ni julgse peäle, et keik nenda piddi sündima, kuida Jummal olli räkinud, et ta röömsaste

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1762, lk. 21